

باقر علوم

زینت سادات جعفری

جید

۳۹

ش ۱۳۳

سینه داشته باشی تا فردای قیامت شامل حالت بشود احوال آنان که:

«فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا»^۱ خداوند بدی‌هایشان را به خوبی‌ها تبدیل می‌کند و خداوند آمرزنده و مهربان است.

به تعبیر محمد بن علی بن الحسین، باقر العلم بعد النبی: فردای قیامت خداوند خودش بررسی حساب مؤمن گنهکار را به عهده دارد و کسی را از آن آگاه نمی‌کند. گناهانش را به یاد او می‌آورد و او به همه بدی‌های خود اقرار می‌کند. آن‌گاه خداوند دستور می‌دهد همه آن‌ها را به خوبی‌ها و ثواب‌ها تبدیل کنید و پس از آن برای مردم ظاهر کنید. و این است تفسیر و تأویل این آیه شریفه و این تنها در مورد گنهکاران شیعه است.

پنجم:

صراط مستقیم‌اند...

به بارگاه‌شان راه بیابی هر آن‌چه خیر و نیکی است قرین لحظه‌هایت می‌شود و دنیا و آخرت تضمین می‌گردد:

علامه مجلسی در «بحار الانوار» می‌نویسد:

از امام باقر روایت شده است آن حضرت درباره آیه شریفه: «وَأَنَّىٰ لَغَفَّارٍ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ» هر آینه من آمرزنده‌ام کسی را که توبه کند و به سوی من بازگشت نماید و ایمان آورد و کار نیکو انجام دهد، سپس به راه هدایت رود.^۲ فرمود: مقصود این است که به ولایت ما اهل بیت راه پیدا کند و هدایت شود.

پی نوشت

۱. فرقان، آیه ۷۰.

۲. طه، آیه ۸۲.

منابع:

۱. رجال کشی.

۲. بحار الانوار.

۳. کفایه الاثر.

۴. تأویل الایات.

اول:

بی‌جهت نبود که باقر العلوم نام گرفت؛ پرسشی نبود که پاسخش را نداند.

کشی در کتاب «رجال» خود می‌نویسد:

محمد بن مسلم سی هزار سؤال از آن حضرت پرسید و ایشان پاسخ همه آن‌ها را به او فرمود.

پدرش امام سجاده در باره اوصاف آن حضرت فرمود:

او امام و پدر امامان است، معدن بردباری و جایگاه علم و دانش است، همانند دریایی که آب در آن موج می‌زند علم و دانش در سینه‌اش موج می‌زند و او آن را می‌شکافد و نشر می‌دهد. به خدا قسم او شبیه‌ترین مردم به رسول خداست.

دوم:

از خاندان نور است... امام به حق! پیشوایی راستین و عبد صالح پروردگار:

ابوعلی بن‌شیخ طوسی در «امالی» خود می‌نویسد: شفیق بلخی از یکی از اهل علم و دانش نقل می‌کند و می‌گوید:

به امام محمد باقر گفته شد: چگونه صبح را آغاز کردی؟

فرمود:

صبح را آغاز کردیم در حالی که غرق در نعمت خدا هستیم، گناهان ما را احاطه کرده است، خداوند با نعمت‌ها به ما مهربانی می‌کند، ما با گناه‌ها و معصیت‌ها از او دوری و دشمنی. ما نیازمند او هستیم، او از ما بی‌نیاز.

سوم:

محببت‌شان ذره را آفتاب می‌کند و از فرش به عرش می‌رساند! انسان زمینی را لایق قرب الهی می‌کند و هم‌نشین انبیاء و صالحین!

امام باقر فرمود: «به خدا قسم اگر سنگی ما را دوست بدارد خداوند تبارک و تعالی او را با ما محشور گرداند و آیا دین چیزی جز محبت است؟!»^۳

چهارم:

کافیست افتخار شیعه او، پدران و فرزندان را بر

نام: محمد

ولادت: سوم ماه صفر سال پنجاه و هفت هجری قمری

مادر: ام عبدالله، فاطمه، دختر امام حسن مجتبی

پدر: امام سجاده، فرزند امام حسین

و از زمان امام محمد باقر امامت از نسل امام حسن و امام حسین ادامه می‌یابد.

القاب:

باقر: شکافته... باقر العلوم: شکافته علم‌ها

رافع: بالا برنده... رافع العلوم: آن‌که مقام علم را بالا برد!

ذاکر: به یادآورنده... کسی که همیشه به یاد خداست.

شاکر... هادی... صابر...

در چهار سالگی کربلا را درک کرد و حزن، قرین

لحظه‌هایش شد.

دائم اشک می‌ریخت، بخصوص که بیش‌تر پدر و مادرش را گریان و محزون می‌دید. تواضع و ادب در پیشگاه او زانو می‌زد و معدنی بی‌پایان از علم و فضیلت بود.

شب‌ها را از خوف پروردگار یکتا در خشیت و اشک و راز و نیاز به صبح می‌رساند.

از فرط سجده، پینه بر پیشانی ماه‌نشانش نشسته بود.

از سخی‌ترین مردمان زمان خویش بود.

آرام سخن می‌گفت و عصبانی نمی‌شد.

هماره گرداگردش علما و دانشمندان، خطبا و محدثین جمع بودند و منزلت مکتب تربیتی اسلام بود.

آن‌چه از محصول زراعت بدست می‌آورد همگی را در راه خدا اتفاق می‌کرد.

در علم و فضیلت کسی هم‌رتبه‌اش نبود و تمام دانشمندان و بزرگان علم و ادب در محضر درسش زانوی ارادت بر زمین گذاشته و سر تسلیم و اعتراف فرود می‌آوردند.

